

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

De eadem re. lxxx.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

D. BVRCHARDI EPIS. VVORMAC.

Quod miseris mors fiat sine morte. Cap. LXXVIII.

Gregor. insuis mo rali.dicit. **F**It ergo miseris mors sine morte, finis sine defectu: & mors viuit, & finis semper incipit, & deficere deficit. nescit. *Quia igitur, & mors perimit & non extinguit, dolor cruciat, sed nullatenus paucore fugat, flamma comburit, sed nequaquam tenebras decutit.*

Quod in inferno peccatoribus ad consolationem ignis non luceat, sed ut magis torqueat.

Caput LXXIX.

Gregor. insuis mo rali.dicit. **V**ainuis illic ignis & ad consolationem non lucet, & tamen ut magis torqueat, ad aliquid lucet. Nam se quaces quosque suos secum in tormento reprobi flammail- lustrante visuri sunt, quorum amore deliquerunt: quatenus qui eorum vitam carnaliter contra præcepta conditoris mauerunt, ipsorum quoque eos interitus in augmentatione sua damnationis affligat.

De eadem re. Cap. LXXX.

Gregor. insuis mo rali.dicit. **S**Icut ergo electis ignis ardere nouit ad solatiū, & tamen ardere ad supplicium nescit: ita è diuerso gehennæ fiamma reprobis, & nequaquam lucet ad consolationis gratiam, & tamē lucet ad poenā: vt dānatorum oculis supplicium, & nulla charitate candeat, & ad doloris cumulū qualiter cruciētur ostendat. *Quid hic mirū, si gehennæ ignem credimus habere suppliciū, simul obscuritatis & luminis? quod experimento nouimus: quia & nunc dura flama, lucet obscura.* Tūc edax flamma comburit, quos nunc carnis delectatio polluit. Tūc infinitē patens inferni baratrū deuorat, quos nunc inanis elatio exaltat. Atque qui quolibet ex vitiis hic voluntatē callidi persuasoris expleuerunt, tunc cū suo dulce reprobi ad tormenta perueniunt: & quanuis angelorum atque hominum longè sit natura dissimilis, vna tamen pena implicat, quos unus in criminis reatus ligat.

Quod humana anima ita immortalis sit, ut & mori possit, & non possit. Cap. LXXXI.

Gregor. insuis mo rali.dicit. **V**ia ergo nostræ immortalitatis hoc tēpus non ita vt malè sit, sed ita perit vt non sit, querendum est quid sit, quod non vt ita non sit, sed ita perire optatur vt male sit. Humana enim anima seu angelicus spiritus ita immortalis est, vt mori possit: ita mortalis, vt mori non possit. Nā beatè viuere, siue per viciū, seu persuppliū per-